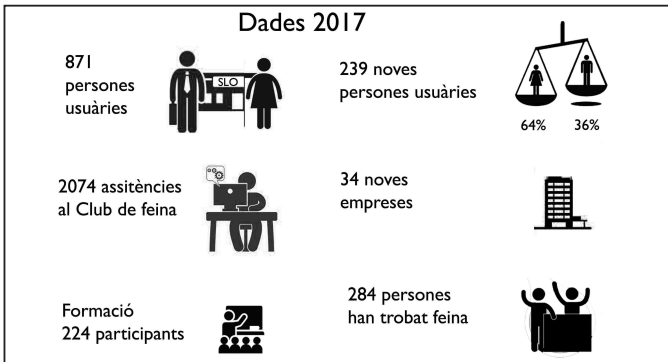

Prop d'un miler de persones són usuàries del SLO

L'àrea d'Ocupació va gestionar durant el 2017 384 ofertes de feina

mancances digitals i que se'ls ha de fer un acompanyament setmanal. Durant el 2017 es van fer 2074 assistències.

Els POM

Ja fa 5 anys que des de l'Ajuntament es potencia l'ocupació de manera directa amb els Plans d'Ocupació Municipal que durant el 2017 va donar feina a 23 persones. Per aquest 2018 es preveu destinar-hi 275.000 euros.

Dades del 2017

Durant el 2017 el SLO ha treballat intensament per tal millorar els índexs d'ocupació del municipi. Durant el darrer any s'han registrat al servei 239 noves persones i 34 noves empreses. L'Àrea ha realitzat sessions grupals d'acollida amb la participació de 180 persones, 232 tutories personalitzades i 290 seguiments específics. Pel que fa a la formació, s'han realitzat les pindoles formatives amb 175 participants, el curs de coaching laboral amb 8 persones i el programa Emergeix. Pel que fa a les ofertes de feina s'han gestionat amb èxit 284 insercions, 124 de les quals han estat de forma directa des del Servei.

El Servei Local d'ocupació (SLO) té prop d'un miler de persones usuàries actives, és a dir de persones que utilitzen algun dels seus serveis.

Entrevistes personalitzades per trobar quines són les competències individuals, sessions en grup per treballar la cohesió i intercanviar experiències, formació i tutories de seguiment són les eines principals que s'ofereixen a les persones que cerquen feina, ja siguin aturades o no (persones que volen canviar de lloc de treball). Des de l'Àrea, no només se'ls ajuda a

confeccionar el currículum sinó que també se'ls fa monitoratge a través d'un full de ruta per tal que aprenguin a millorar la cerca d'ofertes i se'ls orienta sobre quin tipus de feina cal que cerquin tenint en compte les competències personals i aptituds.

El Club de feina

Tota aquesta orientació pot ser tutoritzada a través de l'assistència al Club de feina. Aquest espai amb 6 ordinadors i diferents plafons amb les ofertes penjades està dirigit a aquelles persones que tenen

Opinió dels grups polítics

PDECat: "Des de el nostre grup municipal pensem que el servei local d'ocupació és quelcom necessari i important per un municipi com la Garriga. Ajudar a inserir-se en el món laboral als joves, als aturats i als col·lectius més desprotegits ha de ser prioritari en l'acció municipal. Pensem que és fa una bona feina, ja que el nombre d'aturats a la Garriga està molt per sota de la mitja catalana. Sens dubte, seguirem apostant per polítiques d'ocupació que faci disminuir dia a dia l'atur al nostre poble."

Acord: "Aquest SLO que gestiona l'oferta i la demanda d'ocupació laboral a la Garriga, mereix una bona nota amb els resultats d'aquest any. Des de la proximitat i l'atenció personalitzada, apropem garriguencs i garriguenques que busquen noves oportunitats laborals a les empreses locals tot fortint l'economia i la cohesió social. Posem en pràctica totes les eines que estem tirant endavant des de l'àrea d'Emprenedoria"

CUP: "Després de la crisi econòmica, el món laboral s'ha vist fortament afectat. La precarietat laboral és una constant on no es visibilitza cap canvi, ans al contrari, les empreses han fet ús d'una reforma laboral que els permet abusar de manera agosarada dels seus treballadors i treballadores. Davant d'aquesta situació, que l'Ajuntament ofereixi un servei gratuït d'ocupació on la gent pugui adquirir eines per cercar feina, és una iniciativa que celebrem i que ja fa temps que constatem que funciona. Tan sols resta demanar que des d'aquest espai es lluiti per garantir llocs de feina dignes i igualitaris."

C's: "En nuestra comarca 9 de cada 10 contratos son temporales. Aunque siempre es importante que las personas encuentren un empleo si este es precario, es temporal, hace bueno aquello de pan para hoy hambre para mañana. Desde Cs siempre hemos apostado por medidas que fomenten el empleo indefinido. Las ayudas a la contratación que propusimos y que el Gobierno Municipal ha dejado a 0 este año iba en esa línea que ayudaría a tener unas mejores estadísticas de nuestro servicio local de ocupación. No se trata ya tanto de cantidad de puestos gestionados sino de la calidad de esos puestos donde hay mucho que mejorar."

PSC: "És necessari un servei que dinamitzi i concentri totes les propostes d'Ocupació i faci prospecció d'empreses. Una aposta, com la dels plans d'Ocupació, que quan altres no hi creien des del PSC vam defensar com a eina d'ajut a les famílies de la Garriga"

SI: "Valorem molt positivament la feina que està fent el Servei Local d'Ocupació i esperem que el govern hi segueixi aportant recursos especialment per reduir l'atur juvenil"

ICV: "S'està fent una bona feina en el servei local d'ocupació però millor seria si es disposés de més recursos i sobretot d'una legislació laboral que fomentés el treball estable i digne. Per això cal derogar la reforma laboral del PP (que es va aprovar amb el suport de CIU)."

El Consistori

PDECAT

Efectes del 155

Ja fa uns 6 mesos que el tripartit repressor PPPSOECS es van posar d'acord per aplicar l'article 155. Durant aquests mesos han aprofitat, i encara ho fan, per minvar les nostres competències, restringir drets adquirits al llarg dels anys i perjudicar seriosament el teixit productiu, econòmic i social del país. En primer lloc, les institucions: destituir el govern de la Generalitat i dissoldre el Parlament de Catalunya, escollits democràticament pel conjunt de la ciutadania. Pel conjunt del país, però, tenim molts exemples del perjudici per l'economia i el teixit social i cultural de Catalunya com ara: 1) Indefensió jurídica: sense capacitat de recórrer els tribunals el retorn de les obres de Sixena. 2) Control de les finances. Hem perdut el control de la totalitat de les finances catalanes. 3) Sense representació exterior. Supressió de totes les oficines a l'exterior o l'aturada del programa de desapareguts de la Guerra Civil i el franquisme. 4) Atac a la immersió lingüística. Reafirmant-se en la voluntat "despanyolitzar" els nens catalans, el govern de l'Estat va anunciar incorporar una casella per tal que els pares poguessin sol·licitar l'escolarització dels seus fills en castellà. Es tracta d'una proposta il·legal, que el TC en una recent sentència ha remarcat que l'Estat no pot interferir en el model plurilingüe de Catalunya. 5) Paralització de les inversions en salut, que han deixat d'invertir 25 M d'euros destinades, entre altres, al programa de drogdepèndia a Barcelona o la paralització de la llei d'universització de l'assistència sanitària. 6) Menys innovació. Han aturat 20 M d'euros que havien d'anar destinats a innovació de centres tecnològics, ajudes a l'emprenedoria i missions empresarials a l'estranger. 7) Falta de materials per les forces de seguretat. Paralització de l'adquisició de nova munició per als Mossos, l'ampliació del nombre de cotxes i uniformes de bombers. 8) Endarreriments en l'àmbit de la justícia. Retards en la posada en funcionament de 14 nous jutjats a Catalunya i la congelació del pressupost per a la justícia gratuïta. 9) Inacció en infraestructures i medi ambient. Per exemple, sobre la Línia 9 de metro, que té pendent l'arribada de 750 milions d'euros i rebaixar o congelar el cànon de l'aigua. 10) Menys recursos pel sector primari. Congelació dels recursos previstos per a sector primari (uns 11 M d'euros) i ajudes al sector del vi (2 M d'euros). En total uns 38 M d'euros estaven previstos. 11) Atac a la cultura. L'espoli de les obres de Sixena és el millor exemple, però també la indefensió davant de la taxa de l'audiovisual que va tornar el TC o recursos que anaven destinats a honoraris d'artistes, festivals o exposicions. Aquesta mateixa setmana també em sentit que algunes fires importants que es fan a Barcelona perillen per la manca d'interlocutor que es compromet amb els sectors. El 155 no és un instrument contra el referèndum de l'10, és la voluntat del tripartit PPPSOECS de centralitzar competències, eliminar serveis i perjudicar a TOTS els catalans, independentistes o no.

Natividad Yarza

No ens sorprendria gens que el títol de l'article que esteu llegint us hagi cridat l'atenció. Avui, des d'aquest espai volem retre homenatge a la primera dona alcaldessa dels Països Catalans i de l'estat espanyol. La Natividad Yarza va accedir a l'alcaldia de Bellprat, el poble on residia i on exercia de mestra, la seva professió, el dia 14 de gener de 1934. Ella encapçalava la llista municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya que va guanyar per cinc vots a la Lliga Regionalista. Yarza havia nascut a Valladolid l'any 1872, filla de pare aragonès i mare navarresa. La família, però, es traslladà a Barcelona l'any 1876. El que volem destacar de la vida de la Natividad és el seu compromís polític i la seva militància feminista. Així, va participar a la fundació de l'Associació Femenina Republicana Victòria Kent a Barcelona, l'objectiu de la qual era que les dones prenguessin consciència ciutadana i col·laboressin activament amb la república. Abans de la seva militància a ERC ho havia fet al Partit Republicà Radical Socialista. Quan va esclatar la guerra espanyola ella tenia ja 63 anys, però el seu convenciment republicà i la seva convicció feminista la van portar a allistar-se a la columna anomenada del Barrio que feia tasques de proveïment a les trinxeres del front d'Aragó. Acabada la guerra s'exilià a Tolosa de Llenguadoc, on sobreviu fent de planxadora i gràcies a l'ajut d'alguns amics. Va morir en aquesta ciutat als 87 anys. El seu llegat és tan impressionant com desconegut i per aquest motiu des d'aquestes línies no només li retem l'homenatge que mereix si no que us animem a conèixer aquesta pedagoga lluitadora, política radical d'esquerres, republicana i feminista, perquè el 8 de març també és memòria de totes les dones valentes que ens ha fressat el camí.

Sense resposta

És una pràctica habitual a l'Ajuntament de la Garriga allargar eternament algunes demandes que se li fan. Podriem anomenar-ho burocràcia, però creiem que va més enllà d'això, creiem que es tracta d'una estratègia per causar l'esgotament dels demandants, fer-los perdre el temps i que acabin desistint... N'és un exemple el cas de la casa Narcisca Freixas, ubicada al final del Passeig (Pl. Narcisca Freixas, 4-6) i dissenyada pel reconegut arquitecte Manuel Raspall. La casa està en un estat deplorable malgrat el seu alt valor patrimonial i és tasca de l'Ajuntament assegurar que el propietari la conservi. Després d'una llarga insistència, havent entregat més de 400 signatures i sense haver estat rebuts com ho requereix tal entrega, s'ha aconseguit que envïni un requeriment a dit propietari, però ja han passat vuit mesos i no hi ha hagut cap restauració a la vista ni cap més insistència per part de l'Ajuntament... De la mateixa casa fou desnonada el setembre de l'any passat una persona que feia més de 30 anys que hi vivia i, com moltes d'altres que també han estat obligades a deixar casa seva, després de grans promeses no ha trobat cap mena d'ajuda en la cerca d'un habitatge social a la Garriga, no existeixen. I veient com s'han enfiat els lloguers últimament, són molts els que no els hi queda més remei que abandonar el poble on han viscut tota la vida. Cap mesura per rebatre aquesta situació, sembla que a alguns els hi agrada l'entorn elitista. Potser caldria preguntar si resulta que les promeses sense fets, les llargues esperes sense resposta, formen part d'una curiosa interpretació de l'anomenat "silenci administratiu" amb el qual, per no haver de negar ajuda a casos on un "no" és un greuge clar, es recorre a l'esgotament i, per tant, es transformen en una llarga injustícia.

Hablar a los andaluces en mi lengua materna no es un desprecio

El día 28 de febrero fue de largo el día más triste desde que hace casi tres años 592 garriguenses otorgaran su confianza a Cs para que yo le representara. Lo sucedido en ese Pleno ha trascendido en redes sociales y en diversos medios de comunicación (no de La Garriga evidentemente donde parece reinar un oasis informativo entre lo progubernamental y lo proindependentista). Recibí, para quienes no lo sepan, una acusación de la alcaldesa Budó en la cual se me acusaba de estar segregando a la comunidad andaluza de La Garriga y despreciando por ende a la comunidad andaluza en Cataluña. Mi delito a ojos de la Sra. Budó: haberme dirigido en castellano que es mi lengua materna y además cooficial en Cataluña para felicitar a los andaluces en el día de Andalucía. Com a fill d'andalús, nét d'andalusos, familiar d'andalusos, amb amics dels de veritat andalusos i com freqüentador d'aquella bella terra aquesta acusació em va semblar la cosa més roïna, més miserable i més injusta que havia hagut d'escoltar en gairebé tres anys de legislatura. Des del nacionalisme s'acusa malintencionadament al meu partit de fer un problema l'ús de les llengües oficials a Catalunya però aquell 28 de febrer no va ser el meu partit el que va usar la llengua com a arma llançadora atacant els meus drets lingüístics recollits a l'Estatut d'Autonomia. Per si no va quedar clar qui em coneix i m'ha tractat sap que jo no tinc cap problema en parlar en català o en castellà segons sigui el meu interlocutor. Com milers de catalans ho faig automàticament en funció de si el meu interlocutor fa servir una o altra llengua. El Ple és bona mostra d'això on pràcticament les meves intervencions són totes en català. Que jo aquell dia canviés sense cap intenció al castellà per diririgir-me als andalusos respon al fet que, com vaig explicar en el Ple, quan parlo amb els andalusos ho faig en la meua llengua materna que és el castellà, l'he fet tota la meua vida com un acte reflex. Un motiu innocu del que la Sra. Budó m'altrauadament va fer un inecessari casus belli i on si jo em vaig sentir menyspreat per l'acusació més greu que m'hagin formulat en un Ple municipal pel meu vincle sentimental amb Andalusia. Va ser un error de la Sra. Budó. Tots cometem errors, jo el primer, però ens ha d'honrar saber rectificar i demanar disculpes quan toca. Jo lamento que a dia 19 de març data en què lluro aquest article a El Garric no he rebut cap disculpa. Si un dia arriba poden comptar vostès que seran acceptades de bon grat. No se puede despreciar lo que se ama.

Àngel Guillén Deu, Portaveu Cs.

Últim Any de Legislatura

Ja fa uns mesos que vivim amb preocupació com molts dels locals del centre tanquen per la complexitat de fer "competència" al nostre municipi. Aquest fet, no només passa al centre del poble sinó a barris com Can Noguera, Ca'n Illa... també es pateix tancament de comerços que no han pogut resistir la situació. Com a grup polític, sempre hem defensat que incentivari el comerç local i de proximitat era garantia de tenir un poble viu. Això es pot fer de moltes maneres: Per una banda adequant els nostres carrers i places per fer-los més atractius al comerç; el carrer Calàbria o Carrer Banys van en aquesta línia. Accions que cal recordar al PSC ja defensava al 2009 i que ara 9 anys després aquells que ens criticaven han acabat executant d'una forma similar. Per altra banda el comerç local també es promociona amb activitats concretes, com per exemple la Fira de la Botifarra. Volem centrar-nos en aquesta activitat per tal d'exposar alguns arguments contraris a la actuació de l'equip de govern en aquest sentit. El PSC està a favor de la celebració d'aquesta fira, per reconèixer un dels nostres productes, és motiu suficient per recolzar-la, tot i que creiem que l'execució és molt millorable. Comencem per la ubicació: Només s'havia de donar un tomb per veure que aquelles parades que hi havia a la plaça de Can Dachs, de la forma que estaven organitzades quedaven fora d'un circuit natural i per tant fora del flux de gent. Fins i tot ens vam trobar gent que ni es va adonar que en aquella zona hi havia parades. Apostem per fer un seguiment pel carrer Calàbria i d'aquesta forma també pensar en aquell comerç que queda desprotegit, com si no fos comerç del poble. Un altre factor a tenir en compte: Com pot ser que fora de les parades tripiament de botifarra, hi hagués més parades de fora de La Garriga que del poble? No és podria haver beneficiat a aquells comerços locals que volien participar, per sobre dels comerços de fora del poble? No tenim botigues a la Garriga, de laminadures, productes d'altres productes, embots, o demés? I sobre, aquests comerços convidats, no deixen un euro d'impostos que si que fan els comerços locals del nostre poble. I l'espai gastronòmic, queda poc dinamitzat. Per no parlar de la proposta paral·lela on els locals que vulguin, dins del seu establiment, proposen un platillo amb el denominador comú de la Botifarra. Algú es va assabentar d'aquesta activitat? En definitiva, quan parlem de comerç, creiem que manca plantejament i estratègia, com resum la Fira de la Botifarra, un esdeveniment que atrau molta gent, gràcies a la qualitat del nostre producte i no gràcies al plantejament estratègic de l'Ajuntament.

Així no, a La Garriga no.

Com ja sabeu, SI La Garriga estem complint la nostra segona legislatura com a grup municipal a La Garriga. Recordo que ens vàrem presentar a les primeres eleccions amb un lema de campanya: "Gent nova, noves maneres". Nosaltres pensàvem i pensem que la política municipal ha de tenir unes formes i un funcionament diferent de la política nacional, amb un tarannà més proper i sobre tot més "amable", on el ciutadà es trobi a gust i còmode en un entorn agradable. Quan exercim com a caps de l'oposició, en l'anterior legislatura, vàrem ser molt crítics amb el govern municipal. Però sempre vàrem intentar fer una crítica constructiva, aportant projectes i solucions pel poble, treballant per la seva gent, com a servidors públics; una crítica que, inclos per sobre de constructiva, feiem i practicàvem "simpàtica", amb un to gens crispat i amb intervencions on la broma era un recurs freqüent i el somriure habitual. Vàrem tindre pocs, molt pocs enfrontaments agris o desagradables. Malauradament aquesta legislatura el to i l'ambient a la política garriguenca ha canviat. Nosaltres hi no som els caps de l'oposició, i els que ho son ara, practiquen el mateix tarannà o similar al que feiem nosaltres: el problema no son pas ells. El problema ve influenciat en gran mesura per la política nacional i sobre tot pels fets dels darrers mesos: l'judicialització de la política, presos polítics, atac frontal a la llibertat d'expressió, etc. Segurament això ha provocat, també, que a La Garriga tinguem un mal ambient polític. Clarament hi ha dos blocs, els que estem a favor de la República Catalana i els que defensen la Monarquia Espanyola. Es pot convenir que pertànyer a un grup o un altre no implica forçosament mala relació amb el rival. El problema apareix quan algú vol utilitzar les maneres de fer política d'altres espais i traslladar-les al nostre ajuntament. Així no, a La Garriga no. Nosaltres fa temps que no responem segons quines intervencions al ple, perquè son intervencions que tan sols busquen enfrontament i l'aplaudiment fàcil dels seus superiors d'altres instàncies. Tenim molt clar que i qui busca aquest ambient crispat al nostre poble, els mateixos que envien intervencions a pseudoperiodistes perquè les treguin de context només amb un objectiu: l'enfrontament, la crispació i els baixos morals. I aquests son els representants de la nova política espanyola? Es pot fer política municipal, es pot fer oposició al govern municipal, tot això es pot fer sense buscar la crispació, des del positivisme i amb l'única finalitat de millorar el nostre poble per a tots els garriguencs i garriguenques, tinguin els ideals que tinguin. I ara i aquí nosaltres diem: recuperem el tarannà que hi havia la passada legislatura! No tensionem els nostres veïns perquè uns s'enfrontin amb els altres, som representants de les seves voluntats i a La Garriga sempre hi ha hagut voluntat de fer les coses en pau i amb cordialitat.

Pèrdua definitiva d'1 línia de P3

El proper curs 2018-19 a la Garriga perdrem definitivament 1 línia de P-3, ja que l'escola pública Giroi passarà a ser un centre d'una sola aula per nivell. Fa dos anys, el nostre grup municipal (conjuntament amb la CUP i el PSC) va presentar una moció per salvar la línia amenaçada de supressió. Proposàvem que les ràtios baixessin a un màxim de 20 alumnes per classe, reivindicació del Marc Unitari de la Comunitat Educativa, que agrupa a AMPAS, sindicats del treball i d'estudiants, moviments de renovació pedagògica. El compliment d'aquesta reclamació seria tornar al nombre d'alumnat que hi havia a les aules d'infantil, abans de les retallades del govern de CIU. Des d'aleshores els governs posteriors de la Generalitat, Junts x SI, han continuat mantenint aquesta retallada, justificant-la pel descens de la natalitat. Enfront d'aquest argument el MUCE defensa la reducció de les ràtios per millorar l'atenció educativa. Malauradament la moció no va ser aprovada pels vots contraris dels grups del Govern Municipal CIU i Acord ERC. Un any després el Govern Municipal contradí-ese amb la seva actitud contrària a l'esmentada moció, va presentar la proposta de reduir les ràtios a totes les escoles públiques, donant suport a la reclamació de la comunitat educativa pública de la Garriga. La moció fou aprovada però el resultat no ha estat suficient, ja que el Departament d'Ensenyament ha anul·lat la línia de P-3 de manera definitiva. L'actitud del Govern Municipal ha estat tova, (còmplice del Govern de la Generalitat, ja que són de la mateixa composició política). Actitud ben diferent han tingut altres ajuntaments governats per forces d'esquerres com la nostra formació política. Parlem per posar diversos exemples de Terrassa, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Cardedeu o Montornès. Els paràmetres europeus són en general millors que els que tenim a casa nostra, tant en relació a la ràtio de l'alumnat com al nombre de mestres i personal de suport educatiu per aula i centre escolar. La disjuntiva esta en invertir més diners per l'Ensenyament Públic enlloc de mantenir concerts amb escoles d'elit entre les quals n'hi ha que segreguen per sexes.